

ΕΡΓΟ: «Καθορισμός Μεθοδολογίας και σύνταξη προδιαγραφών για την αξιολόγηση περιοχών και το χαρακτηρισμό τους ως Ζωνών Ειδικής Προστασίας της ορνιθοπανίδας, με πιλοτική εφαρμογή σε 10 περιοχές»

ΦΑΣΗ Γ: Πιλοτική εφαρμογή προδιαγραφών

ΠΑΡΑΔΟΤΕΟ: Έκθεση ορνιθολογικής αξιολόγησης της περιοχής «GR003 Δάσος Δαδιάς – Δερείου – Αισύμης», για τον χαρακτηρισμό της ως Ζώνης Ειδικής Προστασίας.

ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ: Ποϊραζίδης Κώστας

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Έλενα Χατζηχαλαράμπος

Θεσσαλονίκη

Ιανουάριος 2005

Το έργο «Καθορισμός μεθοδολογίας και σύνταξη προδιαγραφών για την αξιολόγηση περιοχών και το χαρακτηρισμό τους ως Ζωνών Ειδικής Προστασίας της ορνιθοπανίδας με πιλοτική εφαρμογή σε 10 περιοχές», υλοποιήθηκε από το Ελληνικό Κέντρο Βιοτόπων-Υγροτόπων (ΕΚΒΥ) με χρηματοδότηση από το «Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Περιβάλλον» του Υπουργείου Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων.

Η πλήρης αναφορά στο παρόν κείμενο είναι:

Ποϊραζίδης, Κ., 2005. Έκθεση ορνιθολογικής αξιολόγησης της περιοχής «GR003 Δάσος Δαδιάς – Δερείου – Αισύμης», για τον χαρακτηρισμό της ως Ζώνη Ειδικής Προστασίας. ΥΠΕΧΩΔΕ, Αθήνα και Ελληνικό Κέντρο Βιοτόπων – Υγροτόπων (ΕΚΒΥ), Θέρμη. 32 σελ. + ii παραρτήματα.

This document may be cited as follows:

Poirazidis, K., 2005. Report for the evaluation and designation of the site «GR003 Dadia-Dereio-Aisimi forest», as a Special Protection Area. Hellenic Ministry for the Environment, Physical Planning and Public Works, Athens and Greek Biotope / Wetland Centre (ΕΚΒΥ), Themi. 32 p + ii annexes.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ	4
1.1. Γενική περιγραφή περιοχής μελέτης	4
1.2. Παλαιότερες έρευνες για την ορνιθοπανίδα της περιοχής	6
1.3. Προστατευόμενες περιοχές – διαχειριστικό καθεστώς	7
2. ΜΕΘΟΔΟΙ ΕΡΕΥΝΑΣ	8
3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ	10
3.1. Συνοπτική αξιολόγηση.....	10
3.2. Ανάλυση της διαδικασίας αξιολόγησης.....	10
3.3. Περιγραφή κρίσιμων ενδιαιτημάτων των ειδών χαρακτηρισμού και οριοθέτησης.....	12
3.4. Χάρτες κρίσιμων ενδιαιτημάτων ειδών χαρακτηρισμού και οριοθέτησης.....	16
4. ΠΡΟΤΑΣΗ ΟΡΙΟΘΕΤΗΣΗΣ	17
5. SUMMARY OF ORNITHOLOGICAL EVALUATION AND PROPOSED DELIMITATION	19
6. ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	21
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ	23
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1: ΠΙΝΑΚΕΣ.....	24
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 2. ΧΑΡΤΕΣ ΟΠΤΙΚΟΥ ΔΙΣΚΟΥ (CD-ROM).....	32

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η παρούσα έκθεση εκπονήθηκε στο πλαίσιο του έργου «Καθορισμός μεθοδολογίας και σύνταξη προδιαγραφών για την αξιολόγηση περιοχών και το χαρακτηρισμό τους ως Ζωνών Ειδικής Προστασίας της ορνιθοπανίδας με πιλοτική εφαρμογή σε 10 περιοχές», το οποίο υλοποιήθηκε από το Ελληνικό Κέντρο Βιοτόπων-Υγροτόπων (EKBY) με χρηματοδότηση από το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Περιβάλλον του Υπουργείου Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων.

Σκοπός της έκθεσης είναι η αξιολόγηση, η οριοθέτηση και ο χαρακτηρισμός της Σημαντικής Περιοχής για τα Πουλιά (ΣΠΠ) «GR003 Δάσος Δαδιάς – Δερείου - Αισύμης» ως Ζώνης Ειδικής Προστασίας (ΖΕΠ) της ορνιθοπανίδας, σύμφωνα με το Άρθρο 4 της Οδηγίας για τα Πουλιά 79/409 ΕΟΚ. Το μέσον για την επίτευξη του σκοπού είναι η πιλοτική εφαρμογή των προδιαγραφών που παρήχθησαν στο πλαίσιο των φάσεων Α και Β του έργου¹, στην ανωτέρω περιοχή με παραδοτέα τα οποία αποσκοπούν στην ολοκλήρωση της τεχνικής προετοιμασίας για το χαρακτηρισμό της περιοχής αυτής ως ΖΕΠ.

1.1. Γενική περιγραφή περιοχής μελέτης

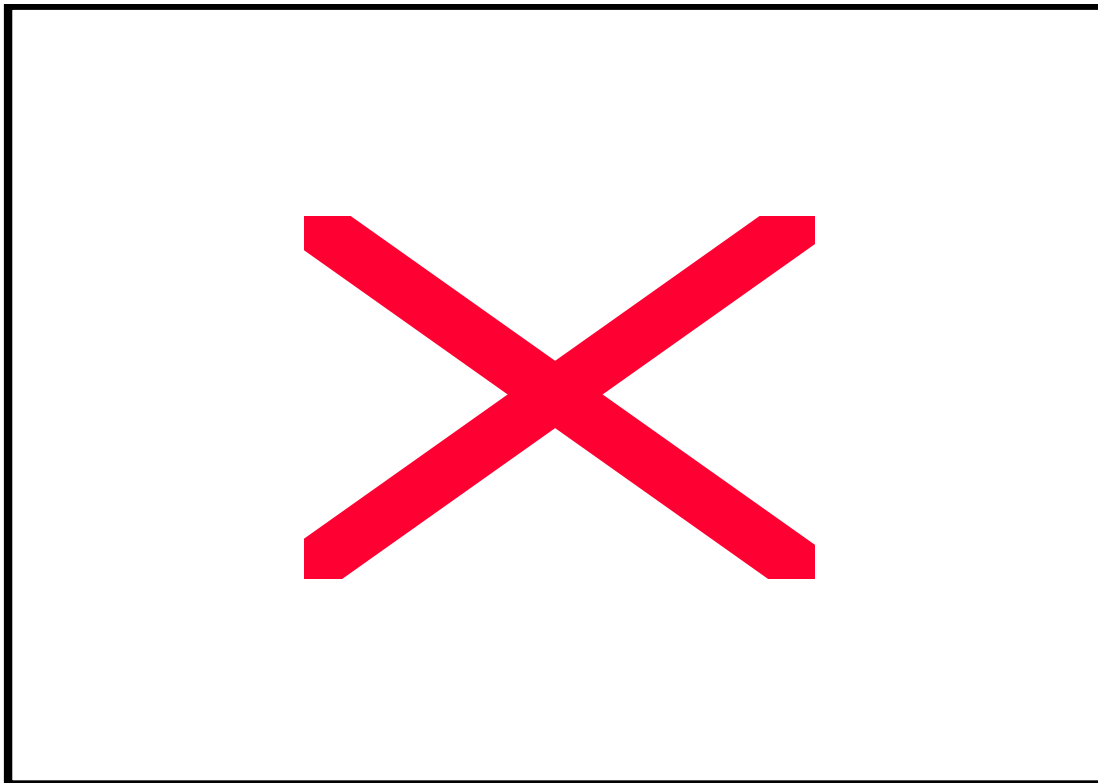
Η περιοχή μελέτης είναι η Σημαντική Περιοχή για τα Πουλιά «GR003 Δάσος Δαδιάς – Δερείου - Αισύμης», σύμφωνα με την έκδοση «Important Bird Areas in Europe» (Heath & Evans 2000) του BirdLife International και τον χάρτη με τα όρια της περιοχής που έχει παραχθεί από την Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρεία για το Τμήμα Διαχείρισης Φυσικού Περιβάλλοντος του ΥΠΕΧΩΔΕ.

Η έκταση της περιοχής μελέτης σύμφωνα με το BirdLife International (Heath & Evans 2000) είναι 50.629 εκτάρια. Τα όρια της φαίνονται στον Χάρτη 1 και περιλαμβάνουν το δυτικότερο άκρο του νομού Έβρου.

Τα είδη ορνιθοπανίδας για τα οποία η Σημαντική Περιοχή για τα Πουλιά «Δάσος Δαδιάς – Δερείου - Αισύμης» αξιολογήθηκε από το BirdLife International (Heath & Evans 2000) ότι πληροί τα κριτήρια για ένταξη στο δίκτυο των Ζωνών Ειδικής Προστασίας είναι τα αναγραφόμενα στον πίνακα 1.

¹ **Παραδοτέο Φάσης Α:** Τεύχος αναλυτικών προδιαγραφών των απαραίτητων εργασιών για την οριοθέτηση Ζωνών Ειδικής Προστασίας και των παραδοτέων τους.

Παραδοτέο Φάσης Β: Τεύχος προδιαγραφών οριοθέτησης Ζωνών Ειδικής Προστασίας

Χάρτης 1. Όρια περιοχής μελέτης (όρια Σημαντικής Περιοχής για τα Πουλιά)

Map 1. Limits of the IBA «GR003 Dadia-Dereio-Aisimi forest»

Πίνακας 1. Κριτήρια IBA 2000

Table 1. Criteria of IBA 2000

Επιστημονική ονομασία	Ελληνική ονομασία	Πληθυσμός	Κριτήρια BirdLife
<i>Neophron percnopterus</i>	Ασπροπάρης	3-4 ζευγ.	C6
<i>Aegyptius monachus</i>	Μαυρόγυπας	Συχνό	C1
<i>Aquila pomarina</i>	Κραυγαετός	7-8 ζευγ.	C6
<i>Ficedula semitorquata</i>	Δρυομυγοχάφτης		C6

Η περιοχή μελέτης βρίσκεται στο δυτικό άκρο του νομού Έβρου και συνορεύει στα βόρεια με τα Ελληνοβουλγαρικά σύνορα, στα δυτικά με το νομό Ροδόπης και στα ανατολικά με το δάσος Δαδιάς. Το μεγαλύτερο ποσοστό της περιοχής καλύπτεται από δασικές εκτάσεις που στο νότιο και νοτιοδυτικό τμήμα της, εμφανίζονται συγκροτημένα κλειστά δάση δρυός και οξυάς με μικρές ομάδες πεύκων. Στο κεντρικό τμήμα και στα βορειοανατολικά κυριαρχούν οι μερικώς δασοσκεπείς εκτάσεις με διάσπαρτες μεγάλης ηλικίας δρυς που χρησιμοποιούνται κυρίως από

κτηνοτροφικά ζώα ελευθέρας βοσκής. Η περιοχή διασχίζεται από το Διαβολόρεμα Δερείου με όλες τις διακλαδώσεις του μέχρι την είσοδο του ποταμού στη Βουλγαρία. Σε πολλές θέσεις του Διαβολορέματος εμφανίζεται παραποτάμιο δάσος με μικρές λιμνούλες και σε άλλες θέσεις δημιουργούνται μικρά βραχώδη φαράγγια.

Το σημαντικότερο είδος της περιοχής είναι το παγκόσμια απειλούμενο είδος του Μαυρόγυπα. Η μοναδική περιοχή αναπαραγωγής αυτού του είδους στην Ελλάδα αλλά και στην ευρύτερη Βαλκανική χερσόνησο βρίσκεται στη γειτονική προστατευόμενη περιοχή του δάσους Δαδιάς (Σκαρτσή και Ποϊραζίδης, 2002) αλλά το είδος αυτό χρησιμοποιεί την περιοχή μελέτης καθημερινά για την κάλυψη των διατροφικών του αναγκών. Σύμφωνα με αναλυτικά στοιχεία τηλεμετρίας από τον πληθυσμό του Μαυρόγυπα η περιοχή μελέτης είναι ζωτικής σημασίας για τη διατροφή και επιβίωση του πληθυσμού του (Vasilakis, Poirazidis, Etoriaga *in preparation*). Άλλα σημαντικά είδη είναι ο Ασπροπάρης και ο Χρυσαιτός που χρησιμοποιούν ευρέως τα αγροδοσικά οικοσυστήματα της περιοχής καθώς και ο Κραυγαετός και ο Μαυροπελαργός που φωλιάζουν και τρέφονται στις κοιλάδες του Διαβολορέματος.

Οι παραδοσιακές αγροτικές δραστηριότητες των κατοίκων της περιοχής (π.χ. νομαδική κτηνοτροφία, μικρής κλίμακας γεωργία) έχουν παίξει σημαντικό ρόλο στη διατήρηση αυτών των οικοσυστημάτων, διατηρώντας σε ένα μεγάλο τμήμα της περιοχής αραιά δρυοδάση με άτομα μεγάλης ηλικίας δρυς που χρησιμοποιούνται για κλαδονομές (συλλογή κλαδιών με φύλλα δρυός για τροφή των αιγών το χειμώνα).

1.2. Παλαιότερες έρευνες για την ορνιθοπανίδα της περιοχής

Στην περιοχή μελέτης στο παρελθόν δεν έχει γίνει συστηματική έρευνα για την ορνιθοπανίδα. Οι μόνες διαθέσιμες πηγές ήταν για ορισμένα είδη αρπακτικών από τον ορνιθολόγο Ben Hallmann για το σύνολο του νομού (Hallmann 1979) και για το σύνολο της Ελλάδας (Hallmann 1996).

Αποσπασματική έρευνα πεδίου έχει γίνει από ορνιθολόγους και ερευνητές του Παγκοσμίου Ταμείου για τη Φύση – Ελλάς (WWF Ελλάς) και της Ελληνικής Ορνιθολογικής Εταιρείας, με καταγραφές μικρών περιοχών και εστιασμένες σε ορισμένα σημαντικά είδη (π.χ. αρπακτικά πουλιά).

Η μόνη συστηματική έρευνα και καταγραφή δεδομένων έχει γίνει από το WWF Ελλάς για την παρουσία του Μαυρόγυπα στην περιοχή μελέτης στα πλαίσια του προγράμματος Life για την ολοκληρωμένη διαχείριση και προστασία του είδους. Στην περιοχή έχουν εγκατασταθεί πέντε

μόνιμοι σταθμοί ραδιοπαρακολούθησης από ένα σύνολο 12 σταθμών στο νομό Έβρου, όπου συλλέγονται τρεις φορές την εβδομάδα δεδομένα παρουσίας του Μαυρόγυπα (Vasilakis & Poirazidis 2004).

1.3. Προστατευόμενες περιοχές – διαχειριστικό καθεστώς

Εντός της περιοχής μελέτης υπάρχουν οι ακόλουθες προστατευόμενες περιοχές:

- Δύο Καταφύγια Άγριας Ζωής:
 1. ΠΟΥΛΙΑ (ΜΙΚΡΟΥ ΔΕΡΕΙΟΥ–ΣΟΥΦΛΙΟΥ) έκτασης 1930 εκτάρια (ΦΕΚ 343/B/87)
 2. ΚΑΛΛΙΘΕΑ–ΤΡΕΙΣ ΒΡΥΣΕΣ (ΔΑΔΙΑΣ–ΜΙΚΡΟΥ ΔΕΡΕΙΟΥ) έκτασης 9100 εκτάρια (ΦΕΚ 712/B/97)
- Ο προτεινόμενος Τόπος Κοινοτικής Σημασίας «GR1110003 Τρεις βρύσες», έκτασης 9.912,6 εκταρίων, (ΦΕΚ 1289/B/98).

Επίσης, η περιοχή μελέτης γειτνιάζει με τις ακόλουθες περιοχές του δικτύου NATURA 2000:

- Προτεινόμενος Τόπος Κοινοτικής Σημασίας «GR1110005 ΒΟΥΝΑ ΕΒΡΟΥ»
- Ζώνη Ειδικής Προστασίας «GR1130011 ΚΟΙΛΑΔΑ ΦΙΛΙΟΥΡΗ»
- Ζώνη Ειδικής Προστασίας «GR1110002 ΔΑΣΟΣ ΔΑΔΙΑΣ – ΣΟΥΦΛΙ»

2. ΜΕΘΟΔΟΙ ΕΡΕΥΝΑΣ

Πριν την έρευνα πεδίου συγκεντρώθηκε η διαθέσιμη δημοσιευμένη βιβλιογραφία για την περιοχή μελέτη καθώς και κάθε διαθέσιμη αδημοσίευτη αναφορά. Έγινε αξιολόγηση των στοιχείων που παρουσιάζονται στις πηγές αυτές, και σε συνδυασμό με προσωπικά δεδομένα από έρευνες στην περιοχή τα τελευταία 15 χρόνια, αναγνωρίστηκαν οι προτεραιότητες όσο αφορά την έρευνα πεδίου, σε σχέση με τα είδη και τα τμήματα της περιοχής μελέτης.

Η έρευνα πεδίου πραγματοποιήθηκε σε όλη τη διάρκεια του καλοκαιριού μέχρι τις αρχές του φθινοπώρου (από Ιούνιο μέχρι και Σεπτέμβριο) και διάρκεσε συνολικά 38 ημέρες. Η περιοχή μελέτης έχει πολύ μεγάλη έκταση και σε συνδυασμό με το δύσκολο ανάγλυφο και τη δάσωση της κάνει την καταγραφή της ορνιθοπανίδας της μια πολύ δύσκολη εργασία. Για αυτούς τους λόγους κατά την έρευνα πεδίου δόθηκε προτεραιότητα στη συλλογή στοιχείων για τον εντοπισμό των κρίσιμων ενδιαιτημάτων των ειδών: *Aegyptus monachus* (Μαυρόγυπας), *Neophron percnopterus* (Ασπροπάρης), *Aquila chrysaetos* (Χρυσαιτός), *Hieraaetus pennatus* (Σταυραιτός), *Aquila pomarina* (Κραυγαετός), *Circus gallicus* (Φιδαιτός) και *Ciconia nigra* (Μαυροπελαργός). Επιπρόσθετες πληροφορίες συλλέχτηκαν και για άλλα είδη αρπακτικών όπως *Pernis ptilorhynchus* (Σφηκιάρης), *Buteo buteo* (Γερακίνα), *Accipiter gentilis* (Διπλοσάινο), *Falco tinnunculus* (Βραχοκιρκίνεζο) κλπ. όπως και για διάφορα είδη στρουθιόμορφων, αλλά εξαιτίας του σχετικά περιορισμένου χρόνου της έρευνας πεδίου και της δυσκολίας της καταγραφής πουλιών σε προχωρημένη αναπαραγωγική περίοδο η συλλεγόμενη πληροφορία για αυτά τα είδη δεν επαρκεί για μια καλή χαρτογράφηση της παρουσίας και του πληθυσμιακού μεγέθους τους.

Όπως και σε άλλες παρόμοιες μελέτες κατά την έρευνα πεδίου χρησιμοποιήθηκαν οι παρακάτω μέθοδοι καταγραφών, σύμφωνα με τις οδηγίες που δίνονται από τους Χατζηχαράλαμους, Δημαλέξης, Μπουρδάκης και Μπούσμπουρας (2004):

A) *Look and see* μέθοδος, η οποία θεωρείται ως η πλέον κατάλληλη για την ταχεία ορνιθολογική αξιολόγηση εκτεταμένων περιοχών, αφού επιτρέπει την ορνιθολογική αναγνώρισή τους αξιοποιώντας στο μέγιστο βαθμό την υφιστάμενη γνώση για την περιοχή μελέτης. Έγιναν καταγραφές σε θέσεις οι οποίες α) ήταν γνωστές από παλαιότερα προσωπικά δεδομένα και έρευνες και β) κρίθηκαν ως οι πλέον κατάλληλες για τα αναμενόμενα είδη με

βάση τη βιβλιογραφική πληροφορία για τη χρήση των ενδιαιτημάτων από τα είδη προτεραιότητας² και την εξοικείωση που υπήρχε με την περιοχή.

Β) *Σημειακές καταγραφές (Point counts)*, με καταγραφή είτε από εποπτικά σημεία είτε σε συγκεκριμένη επιφάνεια γύρω από καθορισμένα σημεία.

Γ) *Γραμμικές διαδρομές (Line transects)*.

Δ) *Άμεση καταμέτρηση (Direct counts)*.

Για την έρευνα πεδίου χρησιμοποιήθηκαν κυάλια 10x40, τηλεσκόπιο 20-60x80, GPS, φωτοτυπίες των διαθέσιμων ασπρόμαυρων διαβαθμισμένων χαρτών της ΓΥΣ 1:50.000 στους οποίους καταγράφονταν οι κινήσεις των πουλιών για τον εντοπισμό των περιοχών φωλιάσματος και τροφοληψίας. Από τις καταγραφές και τη διαθέσιμη βιβλιογραφική πληροφορία διαμορφώθηκαν οι χάρτες με τα κρίσιμα ενδιαιτήματα και τις επικράτειες για τα είδη χαρακτηρισμού και οριοθέτησης.

² Στην παρούσα έκθεση, ως είδη προτεραιότητας ορίζονται αυτά που πληρούν τα κριτήρια ένταξης της περιοχής στο δίκτυο των ΖΕΠ σύμφωνα με το BirdLife International (Heath & Evans 2000), καθώς και όσων είχαν αξιόλογους πληθυσμούς σε σχέση με τα πληθυσμιακά όρια των κριτηρίων χαρακτηρισμού και οριοθέτησης των ΖΕΠ (βλ. Δημαλέξης κ.ά. 2004)

3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

3.1. Συνοπτική αξιολόγηση

Η ορεινή περιοχή του Έβρου είναι πολύ σημαντική για προστατευόμενα είδη της Ελλάδας. Η έρευνα πεδίου και η συγκέντρωση όλων των διαθέσιμων αξιόπιστων δεδομένων επιβεβαίωσε τη διεθνή σημασία της περιοχής για την προστασία του Μαυρόγυπα. Επίσης, η περιοχή είναι μια είναι μία από τις 5 σημαντικότερες περιοχές στην γεωγραφική περιφέρεια βόρειας Ελλάδας σύμφωνα με τις οδηγίες που δίνονται από τους Χατζηχαλαράμους κ.ά. (2004) για τα είδη Ασπροπάρης, Μαυρόγυπα και Κραυγαετός. Τέλος σε εθνικό επίπεδο η περιοχή διατηρεί σημαντικό πληθυσμό (>1% του εθνικού πληθυσμού) των ειδών Μαυροπελαργός, Φιδαιτός, Χρυσαιτός, και Σταυραετός.

Εκτός από τα ανωτέρω είδη, υπάρχουν ενδείξεις ότι η περιοχή διατηρεί σημαντικό πληθυσμό των ειδών Δενδρομυγοχάφτης (*Ficedula semitorquata*) και Ψαλτοτσιροβάκος (*Sylvia nisoria*).

Από τα στοιχεία που συγκεντρώθηκαν δεν έγινε δυνατό να διαπιστωθεί εάν η περιοχή πληροί τα κριτήρια 4 και 5 των προδιαγραφών της Φάσης Β του έργου (βλ. Δημαλέξης κ.ά. 2004). Για την εξαγωγή ασφαλών συμπερασμάτων, ιδιαίτερα ως προς το κριτήριο 5 (για τα στρουθιόμορφα και τα αρπακτικά πουλιά), θα πρέπει να γίνει εξειδικευμένη έρευνα κατά τις μεταναστευτικές περιόδους, κάτι που δεν κατέστη εφικτό στο πλαίσιο του παρόντος έργου.

3.2. Ανάλυση της διαδικασίας αξιολόγησης

Για την περιοχή μελέτης δημιουργήθηκε αρχικά ένας πίνακας εργασίας με όλα τα είδη που απαντούν στην περιοχή, ο οποίος χρησιμοποιήθηκε για να ετοιμαστούν: α) ο πίνακας αξιολόγησης των ειδών χαρακτηρισμού και οριοθέτησης και β) οι πίνακες 3.2.a-b του Τυποποιημένου Δελτίου Δεδομένων. Στον πίνακα αξιολόγησης των ειδών χαρακτηρισμού και οριοθέτησης (βλ. Παράρτημα: Πίνακας Ι) σημειώθηκε ο πληθυσμός του κάθε είδους στη περιοχή μελέτης και εάν το είδος πληροί κάποιο από τα κριτήρια 1, 2, 3 και 6. Τέλος, με βάση την αξιολόγηση που παρουσιάζεται στον πίνακα του παραρτήματος, ετοιμάστηκε ο πίνακας 2 ο οποίος περιλαμβάνει τα είδη που πληρούν τα κριτήρια 1-6 και συνεπώς πρόκειται για τα είδη χαρακτηρισμού και ο πίνακας 3 που περιλαμβάνει τα είδη που πληρούν τα πληθυσμιακά όρια οριοθέτησης και αποτελούν τα είδη οριοθέτησης της περιοχής μελέτης (δηλαδή τα είδη τα ενδιαφέροντα των οποίων μπορούν να ληφθούν υπόψη για την οριοθέτησή της ως ΖΕΠ).

Πίνακας 2. Είδη χαρακτηρισμού ανά κριτήριο για την περιοχή: «GR003 Δάσος Δαδιάς - Δερείου - Αισύμης»

Table 2. Species that fulfill the criteria for the designation of the IBA «GR003 Dadia-Dereio-Aisimi forest» (selection species)

Α/Α Πιν. Ι	Επιστημονική ονομασία	Ελληνική ονομασία	Είδη χαρακτηρισμού					
			Κριτήριο 1	Κριτήριο 2	Κριτήριο 3	Κριτήριο 4	Κριτήριο 5	Κριτήριο 6
73	<i>Neophron percnopterus</i>	Ασπροπάρης						3 ^η
75	<i>Aegyptius monachus</i>	Μαυρόγυπας	x					2 ^η
93	<i>Aquila pomarina</i>	Σταυραετός		>1% πληθ ΕΕ				3 ^η

Πίνακας 3. Είδη οριοθέτησης για την περιοχή: «GR003 Δάσος Δαδιάς - Δερείου - Αισύμης»

Table 3. Species that fulfill the population criteria for the delimitation of the proposed SPA (delimitation species)

Α/Α Πιν. Ι	Επιστημονική ονομασία	Ελληνική ονομασία	Είδη οριοθέτησης
28	<i>Ciconia nigra</i>	Μαυροπελαργός	>4% πληθυσμού Ελλάδας
76	<i>Circaetus gallicus</i>	Φιδαετός	>2% πληθυσμού Ελλάδας
91	<i>Aquila chrysaetos</i>	Χρυσαιετός	3-4% πληθυσμού Ελλάδας
93	<i>Hieraetus pennatus</i>	Σταυραετός	6% πληθυσμού Ελλάδας

3.3. Περιγραφή κρίσιμων ενδιαιτημάτων των ειδών χαρακτηρισμού και οριοθέτησης

Στο κεφάλαιο αυτό περιγράφεται συνοπτικά ο ελληνικός πληθυσμός των ειδών χαρακτηρισμού και οριοθέτησης, το καθεστώς παρουσίας τους στην περιοχή μελέτης και τα κρίσιμα ενδιαιτήματά τους (θέσεις φωλιάσματος, τροφοληψίας και καταφυγίου). Πολλές βιολογικές πληροφορίες για τα είδη που περιγράφονται στη συνέχεια προέρχονται από την Ειδική Περιβαλλοντική Μελέτη για το δάσος Δαδιάς (Αδαμακόπουλος κ.ά. 1995) και από την ειδική έκδοση για τα αρπακτικά της Δαδιάς (Poirazidis 2003). Για άλλες ειδικότερες πληροφορίες γίνεται αναφορά μέσα στο κείμενο.

Μαυροπελαργός (*Ciconia nigra*)

Καθεστώς παρουσίας - πληθυσμός. Ο πληθυσμός του Μαυροπελαργού στη χώρα μας εκτιμάται σε 90-130 ζευγάρια σύμφωνα με προσωπικά δημοσίευτα δεδομένα, δημοσίευτα δεδομένα της ΕΟΕ, (Μπουρδάκης και Κακαλής προσ. επικ). Ο Νομός Έβρου αποτελεί τη σημαντικότερη περιοχή για αυτό το είδος στην Ελλάδα, όπου αναπαράγονται περισσότερα από 40 ζευγάρια, από τα οποία 23-25 στο δάσος Δαδιάς (Ποϊραζίδης, δημοσίευτα στοιχεία). Η περιοχή μελέτης διατηρεί ένα καλό πληθυσμό Μαυροπελαργών (4-6 ζευγάρια) αποτελώντας και σύνδεση των ελληνικών πληθυσμών με τους αντίστοιχους στην βουλγαρική πλευρά του Ερυθροπόταμου και Άρδα ποταμού.

Οικολογία. Το είδος χρειάζεται συνδυασμό υγροτοπικών εκτάσεων και ημιορεινών ή ορεινών δασών. Η αναπαραγωγική πυκνότητά του σε αδιατάρακτα δάση της ανατολικής Ευρώπης βρίσκεται μεταξύ 1,3 - 8,4 ζευγάρια/100 χλμ² (Hagemeijer & Blair 1997). Φωλιάζει σε ψηλά δένδρα ή βράχια, ενώ τρέφεται σε γειτονικά ρέματα, ποτάμια και υγροτόπους. Τρέφεται με ψάρια, αμφίβια, μικρά σπονδυλόζωα και ασπόνδυλα.

Ασπροπάρης (*Neophron percnopterus*)

Καθεστώς παρουσίας - πληθυσμός. Ο πληθυσμός του Ασπροπάρη στη χώρα μας έχει εκτιμηθεί σε 100-150 ζευγάρια (BirdLife International 2004) ενώ στο νομό Έβρου εμφανίζονται τουλάχιστον 20-25 ζευγάρια (Ποϊραζίδης, δημοσίευτα στοιχεία) αποτελώντας μια από τις σημαντικότερες περιοχές για αυτό το είδος στην Ελλάδα, από τα οποία περισσότερα από τα μισά στο δάσος Δαδιάς. Στην περιοχή μελέτης εμφανίζονται δύο ζευγάρια, ενώ υπάρχουν ενδείξεις και για ένα άλλο ακόμη.

Οικολογία. Ο Ασπροπάρης συνήθως συναντάται σε λοφώδεις περιοχές που περιλαμβάνουν μικρές ορθοπλαγιές για το φώλιασμα, και μεγάλες εκτάσεις βοσκοτόπων και ζωνών παραδοσιακών καλλιεργειών. Ψάχνει σε σχετικά μεγάλες περιοχές γύρω από τη φωλιά του για τροφή. Ο βióτοπος φωλιάσματος και οι συνθήκες τροφής είναι ευνοϊκές στην περιοχή του Έβρου και η μείωση του πληθυσμού του είδους που παρατηρήθηκε την περίοδο 1994-2000 δεν εξηγείται από φανερές μεταβολές του βιοτόπου. Στην περιοχή μελέτης τα ανοικτά δρυοδάση είναι ο προτιμώμενος βióτοπος του είδους για τροφοληψία, ενώ οι μικρές ορθοπλαγιές στα κεντρικά ρέματα προσφέρει κατάλληλους χώρους φωλιάσματος.

Μαυρόγυπας (*Aegyptus monachus*)

Καθεστώς παρουσίας - πληθυσμός. Ο πληθυσμός του Μαυρόγυπα στη χώρα μας έχει εκτιμηθεί σε 21-25 ζευγάρια, όπου όλος ο πληθυσμός αναπαράγεται μόνο στην προστατευόμενη περιοχή Δαδιάς (Σκαρτσή & Ποϊραζίδης 2002). Η περιοχή τροφοληψίας του επεκτείνεται πέρα από τα όρια αυτής της περιοχής και σύμφωνα με δεδομένα τηλεμετρίας η περιοχή μελέτης αποτελεί μια ενιαία ενότητα με το δάσος Δαδιάς για την κάλυψη των καθημερινών αναγκών του είδους αυτού (τροφοληψία, κούρνιασμα κλπ), (Vasilakis, Poirazidis, Eloriaga *in preparation*). Υπάρχουν πληροφορίες για ύπαρξη φωλιάς από αυτό το είδος στο βορειοανατολικό τμήμα της πριν από 10-15 χρόνια, ενώ μια μικρή ομάδα ατόμων χρησιμοποιεί για μεγάλο διάστημα το βόρειο τμήμα της, με πιθανές ενδείξεις για ίδρυση θέσεων φωλιάσματος σε αυτή την περιοχή. Παράλληλα η περιοχή αυτή παίζει το βασικότερο διάδρομο μετακίνησης του Μαυρόγυπα αλλά και του Όρνιου προς γειτονικές εκτάσεις στη Βουλγαρία (όπου αναπαράγεται το Όρνιο και περιστασιακά χρησιμοποιείται και από το Μαυρόγυπα).

Οικολογία. Ο βióτοπος φωλιάσματος του Μαυρόγυπα περιλαμβάνει εκτεταμένες περιοχές με δάση σε απότομες πλαγιές που δίνουν τη δυνατότητα στα πουλιά να απογειώνονται άνετα από τη φωλιά. Ο Μαυρόγυπας φωλιάζει συνήθως σε χαλαρές αποικίες, για τις οποίες είναι απαραίτητες μεγάλες ζώνες κατάλληλου βιοτόπου. Η συνοχή της αποικίας είναι σημαντική για τα μεγάλα και ευάλωτα αυτά πουλιά, όχι μόνο για το φώλιασμα αλλά και σε συνάρτηση με τον ομαδικό τρόπο διατροφής τους. Οι ζώνες διατροφής περιλαμβάνουν μία μεγάλη περιοχή γύρω από τη σχετικά μικρή ζώνη φωλιάσματος. Καθώς η κύρια τροφή τους συνίσταται σε ψοφίμια κατοικίδιων ζώων, η ζώνη διατροφής τους πρέπει να συμπεριλαμβάνει μεγάλες κτηνοτροφικές ζώνες. Στην περιοχή του Έβρου, η βόσκηση ασκείται στο μεγαλύτερο μέρος των υποβαθμισμένων δασών και των θαμνοτόπων, καθώς και σε εκτεταμένες γυμνές ράχες των

ψηλότερων λόφων. Πολύ σημαντική περιοχή για τη διατροφή των γυπών, είναι οι βοσκότοποι των χωριών των Πομάκων, σε μία ζώνη που εκτείνεται κατά μήκος των Ελληνο-Βουλγαρικών συνόρων, ανάμεσα στα χωριά Μικρό Δέρειο και Οργάνη.

Φιδαετός (*Circaetus gallicus*)

Καθεστώς παρουσίας - πληθυσμός. Ο πληθυσμός του Φιδαετού στη χώρα μας έχει εκτιμηθεί σε 300-500 ζευγάρια (BirdLife International 2004) ενώ στο νομό Έβρου αναπαράγονται περισσότερα από 50 ζευγάρια (Ποϊραζίδης, αδημοσίευτα στοιχεία). Η περιοχή μελέτης αποτελεί σημαντικό βιότοπο αναπαραγωγής για το Φιδαετό, όπου έχουν καταγραφεί τουλάχιστον οκτώ θέσεις αναπαραγωγής, ενώ υπάρχουν ενδείξεις και για άλλα δύο ζευγάρια. Μετά το δάσος Δαδιάς όπου έχουν καταγραφεί 32 επικράτειες, η περιοχή μελέτης αποτελεί μια από τις σημαντικότερες για αυτό το είδος στον υπόλοιπο νομό.

Οικολογία. Ο Φιδαετός προτιμάει ψηλά δέντρα για το φώλιασμα, αλλά αν δεν υπάρχουν, φτιάχνει τη φωλιά του σε ψηλούς θάμνους. Οι κυνηγότοποί του είναι οι ανοιχτές, αραιά δασωμένες ζώνες, οι βοσκότοποι αλλά και οι ανοιχτές κοιλάδες με παραδοσιακές χρήσεις και οι ζώνες κοντά σε βάλτους στην κοιλάδα του Έβρου και των παραποτάμων του. Ένας παράγοντας που μπορεί να επηρεάσει τον πληθυσμό του είδους είναι η υποβάθμιση ή απώλεια του βιοτόπου κυνηγίου στην αγροτική περιοχή, όπου πολλοί χώροι φωλιάσματος των φιδιών όπως φυτοφράκτες, συδενδρίες και μικροί καλαμιώνες καταστρέφονται από την επέκταση των καλλιεργειών. Το κλείσιμο των ξέφωτων μέσα στο δάσος μπορεί να επιδράσουν αρνητικά στο βιότοπο των φιδιών. Οι αναδασώσεις δρουν αρνητικά στο βιότοπο κυνηγίου, καθόσον οι εκτεταμένες νεαρές πευκοφυτείες δεν προσφέρονται για τα φίδια.

Κραυγαετός (*Aquila pomarina*)

Καθεστώς παρουσίας - πληθυσμός. Ο πληθυσμός του Κραυγαετού στη χώρα μας έχει εκτιμηθεί σε 67-90 ζευγάρια (BirdLife International 2004) ενώ στο νομό Έβρου εμφανίζονται τουλάχιστον 35-40 ζευγάρια (Ποϊραζίδης, αδημοσίευτα στοιχεία) αποτελώντας τη σημαντικότερη περιοχή για αυτό το είδος στην Ελλάδα, από τα οποία περισσότερα από τα μισά στο δάσος Δαδιάς. Στην περιοχή μελέτης εμφανίζονται τέσσερα ζευγάρια, ενώ υπάρχουν ενδείξεις και για άλλα δύο ακόμη. Δύο από τα εμφανιζόμενα ζευγάρια εμφανίζονται στα όρια ανάμεσα στην περιοχή μελέτης και στο δάσος Δαδιάς και μερικές χρονιές τα ζευγάρια φωλιάζουν είτε στην μια περιοχή είτε στην άλλη, ενώ ο χώρος τροφοληψίας εκτείνεται και στις δύο περιοχές.

Οικολογία. Ο προτιμώμενος από τον Κραυγαετό βιότοπος είναι ανοικτά φυλλοβόλα δάση κοντά σε υγροτόπους. Η μεγαλύτερη πυκνότητα αναπαραγόμενου πληθυσμού βρίσκεται σε πλαγιές με άφθονες γέριες βελανιδιές κατά μήκος ανοικτών κοιλάδων με μικρά ή μεγάλα ρέματα ενώ μερικά ζευγάρια αναπαράγονται σε παλαιό παρόχθιο δάσος κατά μήκος μεγαλύτερων ποταμών. Οι χώροι τροφοληψίας του Κραυγαετού είναι υγρές κοιλάδες και παραποτάμιες ζώνες με παρουσία ανοιγμάτων και η αλλοίωση υγροτοπικών θέσεων προκαλεί μεγάλη υποβάθμιση των χώρων τροφοληψίας του είδους αυτού. Η οριστική απομάκρυνση των παλιών δρυοδασών, όπως συνέβαινε σε τμήμα της περιοχής μελέτης (Μικρό Δέρειο) με το κόψιμο ώριμων δένδρων κατάλληλων για φώλιασμα μπορεί να επηρεάσει αρνητικά τον πληθυσμό του είδους.

Χρυσαιτός (*Aquila chrysaetos*)

Καθεστώς παρουσίας - πληθυσμός. Ο πληθυσμός του Χρυσαιτού στη χώρα μας έχει εκτιμηθεί σε 100-150 ζευγάρια (BirdLife International 2004), ενώ στο νομό Έβρου αναπαράγονται τουλάχιστον 12-15 ζευγάρια (Ποϊραζίδης, αδημοσίευτα στοιχεία). Η περιοχή μελέτης αποτελεί σημαντικό βιότοπο αναπαραγωγής για το Χρυσαιτό όπου καταγράφηκαν 4 ζευγάρια και υπάρχουν ενδείξεις για άλλο ένα ακόμη.

Οικολογία. Ο Χρυσαιτός αναπαράγεται στις αδιατάρακτες ορεινές περιοχές. Χρησιμοποιεί συνήθως μικρά ζωνάρια σε ορθοπλαγιές για να φτιάξει τη φωλιά του, αλλά και μεγάλα δέντρα αν δεν υπάρχουν διαθέσιμα βράχια. Στον Έβρο, όπου αναπαράγεται σε χαμηλά υψόμετρα, ο Χρυσαιτός χρησιμοποιεί και ορθοπλαγιές και δέντρα. Ο Χρυσαιτός χρησιμοποιεί ανοιχτές εκτάσεις ως ενδιαιτήματα τροφοληψίας ανάμεσα σε φυσικές περιοχές με δάσος και θάμνους ή γυμνές ράχες και ανοιχτούς βοσκοτόπους και η περιοχή Σάπκας-Δερείου είναι πολύ σημαντική για το είδος αυτό.

Σταυραετός (*Hieraaetus pennatus*)

Καθεστώς παρουσίας - πληθυσμός. Ο πληθυσμός του Σταυραετού στη χώρα μας έχει εκτιμηθεί σε 50-100 ζευγάρια (BirdLife International 2004) ενώ στο νομό Έβρου αναπαράγονται περισσότερα από 35 ζευγάρια (Ποϊραζίδης, αδημοσίευτα στοιχεία). Η περιοχή μελέτης αποτελεί σημαντικό βιότοπο αναπαραγωγής για το Σταυραετό, ιδιαίτερα στην βορειοανατολική περιοχή όπου καταγράφηκαν 3 ζευγάρια ενώ υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις για αναπαραγωγή άλλων τριών ζευγαριών στο κεντρικό και νότιο τμήμα της περιοχής.

Οικολογία. Ο τυπικός βιότοπος του Σταυραετού είναι λοφώδεις περιοχές με ανοιχτά δρυοδάση αλλά και περιοχές με μακκί όπου υπάρχουν λίγες ψηλές συστάδες. Στο δάσος Διαδιάς χρησιμοποιεί πεύκα για δέντρα φωλιάς αλλά στον υπόλοιπο νομό Έβρου χρησιμοποιεί δρυς. Ο Σταυραετός κυνηγάει σε ανοιχτά δάση και θαμνοτόπια και τα ανοικτά δρυοδάση στην περιοχή μελέτης αποτελούν σημαντικούς βιοτόπους για αυτό το είδος. Τρέφεται κυρίως με ερπετά, μικρά και μεσαία πουλιά και μικρά θηλαστικά.

3.4. Χάρτες κρίσιμων ενδιαιτημάτων ειδών χαρακτηρισμού και οριοθέτησης

Στους χάρτες 2 έως 8 που περιέχονται στον οπτικό δίσκο παρουσιάζονται τα κρίσιμα ενδιαιτήματα των ειδών χαρακτηρισμού και οριοθέτησης, όπως διαμορφώθηκαν από τα δεδομένα που συγκεντρώθηκαν από την εργασία πεδίου.

Για το Μαυρόγυπα, τα ενδιαιτήματα τροφοληψίας που παρουσιάζονται αποτελούν προϊόν στατιστικής επεξεργασίας των δεδομένων παρατήρησης έξι ατόμων, ενήλικων σε φάση αναπαραγωγής, αλλά και ατόμων μικρότερης ηλικίας, από την περίοδο Μάρτιος 2004 – Σεπτέμβριος 2004 (καλύπτοντας πλήρως την αναπαραγωγική περίοδο του είδους). Συνολικά για την παρουσίαση αυτών των χαρτών χρησιμοποιήθηκαν 1450 καταγραφές του είδους (Vasilakis, Poirazidis & Eloriaga, *in preparation*) και απεικονίζονται με τη μέθοδο Kernel έτσι ώστε να αποτυπωθεί η ένταση χρήσης ενός χώρου (σε αντίθεση με τη μέθοδο minimum convex polygon που εμφανίζει μεγαλύτερη περιοχή χωρίς να λαμβάνει υπόψη το ποσοστό παρουσίας των καταγραφών). Για αναλυτικές πληροφορίες σχετικά με τη μεθοδολογία βλέπε Vasilakis & Poirazidis 2004.

Για τα υπόλοιπα είδη αρπακτικών πουλιών η χαρτογράφηση των ενδιαιτημάτων έγινε με εισαγωγή των παρατηρήσεων σε Σύστημα Γεωγραφικών Πληροφοριών και αξιολόγησή τους. Για λόγους προστασίας του είδους οι ακριβείς θέσεις φωλεοποίησης εμφανίζονται ως ευρύτερη περιοχή φωλιάσματος ακόμα και στα άτομα που η ενεργή θέση φωλιάς είχε εντοπιστεί. Οι ενδείξεις για μερικά ζευγάρια, στηρίχθηκαν σε μεμονωμένες παρατηρήσεις και σε συνδυασμό με βιβλιογραφικά δεδομένα και την εμπειρία μας όσο αφορά στην οικολογία των ειδών αυτών.

4. ΠΡΟΤΑΣΗ ΟΡΙΟΘΕΤΗΣΗΣ

Στον χάρτη 9 (κλίμακας 1:50.000) που περιέχεται στον οπτικό δίσκο παρουσιάζεται η προτεινόμενη οριοθέτηση της περιοχής μελέτης ως ΖΕΠ, καθώς και τα όρια της περιοχής μελέτης, δηλαδή της ΣΠΠ. Ο χάρτης οριοθέτησης της Ζώνης Ειδικής Προστασίας διαμορφώθηκε έτσι ώστε να περιλάβει τα κρίσιμα ενδιαίτηματα των ειδών χαρακτηρισμού για όλες τις εποχές που αυτά χρησιμοποιούν την περιοχή, καθώς και τα αντίστοιχα ενδιαίτηματα των ειδών οριοθέτησης.

Τα προτεινόμενα όρια της ΖΕΠ είναι λίγο μεγαλύτερα της περιοχής μελέτης (δηλαδή της Σημαντικής Περιοχής για τα Πουλιά). Η προτεινόμενη ΖΕΠ καταλαμβάνει έκταση 54.077 ha ενώ η ΣΠΠ έχει έκταση 50.629 ha. Η επέκταση της προτεινόμενης ΖΕΠ σε σχέση με τα όρια της ΣΠΠ, ιδιαίτερα στο νότιο τμήμα, κρίθηκε αναγκαία κυρίως για να ενσωματωθούν κρίσιμα ενδιαίτηματα ειδών όπως του Μαυρόγυπα, του Χρυσαιτού και του Κραυγαετού³. Στο βορειοανατολικό τμήμα, τα όρια της ΖΕΠ διαφοροποιούνται λίγο από αυτά της ΣΠΠ για να ακολουθούν στο μέγιστο βαθμό σαφή γεωμορφολογικά και άλλα γνωρίσματα της περιοχής, σύμφωνα και με τις προδιαγραφές οριοθέτησης ΖΕΠ.

Τα όρια της προτεινόμενης ΖΕΠ επιδιώχθηκε, στο μέτρο της ακρίβειας που παρέχουν οι ασπρόμαυροι χάρτες της ΓΥΣ, να είναι εύκολα αναγνωρίσιμα από τους υπεύθυνους για τη διαχείριση της περιοχής, με βάση φυσιογραφικά (θαλάσσια ακτογραμμή, ρέματα, κορυφογραμμές) ή άλλα γνωρίσματά της (π.χ. δρόμοι, μονοπάτια).

Η προτεινόμενη περιοχή έχει ενιαίο οικολογικό χαρακτήρα και γενικά έως τώρα έχει διατηρηθεί σε καλή οικολογική κατάσταση. Τα ανατολικά όριά της εφάπτονται με τα όρια του προτεινόμενου Τόπου Κοινοτικής Σημασίας «GR1110005 ΒΟΥΝΑ ΕΒΡΟΥ» και της Ζώνης Ειδικής Προστασίας «GR1110002 ΔΑΣΟΣ ΔΑΔΙΑΣ – ΣΟΥΦΛΙ», ενώ στα δυτικά τα όριά της εφάπτονται με αυτά της Ζώνης Ειδικής Προστασίας «GR1130011 ΚΟΙΛΑΔΑ ΦΙΛΙΟΥΡΗ». Επίσης, η προτεινόμενη ΖΕΠ περιλαμβάνει και τον προτεινόμενο ΤΚΣ «GR1110003 ΤΡΕΙΣ ΒΡΥΣΕΣ», διευκολύνοντας την ενιαία διαχείριση αυτών των τριών σημαντικών περιοχών. Οι κύριες ανθρώπινες δραστηριότητες που ασκούνται στην περιοχή ανήκουν στον πρωτογενή τομέα (κτηνοτροφία, δασοπονία και μικρής κλίμακας γεωργία), με αποτέλεσμα ο χαρακτηρισμός της περιοχής ως ΖΕΠ να μη δημιουργεί κοινωνικά προβλήματα, ενώ αναμένεται να επιφέρει οικονομικά οφέλη στην περιοχή μέσα από την προβολή της. Για τα

περισσότερα είδη που μελετήθηκαν η περιοχή καλύπτει πλήρως την επικράτεια τους, ενώ για το Μαυρόγυπα σε συνδυασμό με το δάσος Δαδιάς καλύπτει στο μεγαλύτερο τμήμα το χώρο διαβίωσης και διατροφής του είδους.

³ Στους χάρτες ενδιαιτημάτων δεν φαίνεται η χρήση του επιπλέον τμήματος στα νότια από τα συγκεκριμένα αρπακτικά, διότι ακολουθήθηκαν τα όρια της περιοχής μελέτης.

5. SUMMARY OF ORNITHOLOGICAL EVALUATION AND PROPOSED DELIMITATION

Evros mountain zone has been evaluated as very important area for the bird species in Greece. Present fieldwork as well as the review of the available and reliable data (both published and unpublished) confirmed the international importance of this area for the conservation of the Black Vulture (*Aegypius monachus*). Additionally, this area is one of the five most important areas in the geographical region of North Greece for the species: Egyptian Vulture (*Neophron percnopterus*), Black Vulture and Lesser-Spotted Eagle (*Aquila pomarina*), (see Hadjicharalambous et al. 2004, Dimalexis et al. 2004). Finally at national level the area is holding significant breeding populations (>1% of national population) of the species: Black Stork (*Ciconia nigra*), Short-toed Eagle (*Circaetus gallicus*), Golden Eagle (*Aquila chrysaetos*) and Booted Eagle (*Hieraetus pennatus*). Apart from the aforementioned species, there are strong indications that the study area is also important for the species Semi-collared Flycatcher (*Ficedula semitorquata*) and Barred Warbler (*Sylvia nisoria*).

From the data collated during the present study it was not possible to determine whether the area fulfills criteria 4 and 5 as they are prescribed in Phase B of this project (see Dimalexis et al. 2004). A firm conclusion, especially regarding criterion 5 (for passerines and raptors) can be reached after more specific fieldwork during the migratory periods. The latter was not feasible in the framework of the present study.

Map 9 (scale 1:50.000) depicts: a) boundaries of the existing IBA and b) boundaries of the proposed Special Protection Area. The boundaries of the proposed SPA have been designed so as to include all critical habitats of the selection species during all seasons that they are using the area, and the relevant habitats of delimitation species.

The proposed boundaries of the SPA are slightly larger than the boundaries of the IBA (54077 ha and 50629 ha respectively). This expansion is considered important especially at the southern part to include critical habitats especially for the Black Vulture, Golden Eagle and Lesser-spotted Eagle, while at the northeast part no expansion was necessary.

The boundaries of the proposed SPA were drawn to be easily recognizable for the managers of the area (at the closest possible precision based on the available black and white military maps) using natural landmarks (streams, ridges) or other landscape characteristics (roads, paths, etc.) of the area, according to the specifications for the delimitation of SPAs (see Dimalexis et al. 2004).

The proposed SPA has a unified ecological character and in general until now this area has been kept in a good ecological status. At the east it borders the SPA “DASOS DADIAS-SOUFLI”, at the west it share borders with the pSCI “VOUNA EVROU” and at the south it include the pSCI “TREIS BRISES”, facilitating the management of these important areas. The main human activities are animal-stocking, forestry, and low intensity agriculture. The designation of this area as an SPA will not negatively affect the local economy due to the arising benefits from the enhancement of its values. This area covers most of the territories of the selection and delimitation species. Regarding the Black Vulture, the proposed SPA in combination with the Dadia forest, cover the maximum of its nesting and foraging territories.

6. ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Αδαμακόπουλος, Γ., Σ. Γκατζογιάννης & Κ. Ποϊραζίδης (επιμ. εκδ.) 1995. Ειδική Περιβαλλοντική Μελέτη δάσους Δαδιάς. (Α δημοσίευτη εργασία). Αθήνα. WWF Ελλάς, 440 σελ.
- BirdLife International 2004. Birds in Europe: population estimates, trends and conservation status. Cambridge, UK: BirdLife International. (BirdLife Conservation Series No.12).
- BirdLife International (2000) Threatened Birds of the World. BirdLife International & Lynx Edicions, Barcelona & Cambridge.
- Bourdakis S. & Varelzidou, S. 2000. Greece pp 261-333. *In* Heath, M. F. and Evans, M. I., eds. 2000. Important Bird Areas in Europe: Priority sites for conservation. 2: Southern Europe. Cambridge, UK: BirdLife International. BirdLife Conservation Series No. 8, p. 791.
- Cramp, S. and Perrins, C. M. (1994) The Birds of the Western Palearctic. Vol. 9. Oxford University Press, Oxford.
- Δημαλέξης Α., Ε. Μπουρδάκης και Έλενα Χατζηχαλαράμπος. 2004. Προδιαγραφές οριοθέτησης Ζωνών Ειδικής Προστασίας. ΥΠΕΧΩΔΕ, Αθήνα και Ελληνικό Κέντρο Βιοτόπων – Υγροτόπων (ΕΚΒΥ), Θέρμη. 117 σελ. + i παράρτημα.
- Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρεία. 1994. Σημαντικές Περιοχές για τα Πουλιά της Ελλάδας: Μια γνωριμία με τους σημαντικούς βιοτόπους της Ελλάδας. Ειδική Έκδοση, Αθήνα. 272 σ.
- Hagemeijer, E.J.M. and M.J. Blair (Editors). 1997. The EBCC Atlas of European Breeding Birds: Their Distribution and Abundance. T & A D Poyser, London.
- Hallmann, B., 1979. Guidelines for the conservation of birds of prey in Evros. IUCN/WWF. (unpublished report) 31pp.
- Hallmann, B. 1996 Greece's Endangered Birds of Prey, Eleven hour to 10 species. WWF – Hellas (unpublished report) 72pp.
- Handrinos, G. and Akriotis, T. 1997. The Birds of Greece. London, UK: Helm Publ.
- Heredia, B., L. Rose, and M. Painter. 1996: "Globally threatened birds in Europe. Action Plans". Birdlife International, Council of Europe, Germany.
- Poirazidis, K., 2003. Dadia-Lefkimi-Soufli Forest Reserve, Diurnal raptor assemblages, Status report of raptor species populations. WWF Greece, E.U.
- Schaffer, N and U. Gallo – Orsi (eds). 2001. European Union action plans for eight priority species. BirdLife International – European Commission. 247 pp.
- Σκαρτσή Θ. & Κ. Ποϊραζίδης 2002. Διαχειριστικό Σχέδιο για το Μαυρόγυπα στην Προστατευόμενη Περιοχή του Δάσους Δαδιάς - Λευκίμης - Σουφλίου. WWF Ελλάς, Αθήνα. 72 σελ.
- Snow, D. and Perrins, C. M. (eds.), 1998. The Birds of the Western Palearctic, Concise Edition. Vol. 2. Oxford University Press, Oxford.
- Tucker, G. M. and Heath, M. F. (eds.) (1994) Birds in Europe: Their Conservation Status. BirdLife International, Cambridge (BirdLife Conservation Series No. 3).

- Vasilakis, D., and Poirazidis K., 2004. Radio-telemetry of a Black Vulture population in the Dadia National Park: Strategy and Methodology. 26 pp. October 2004. WWF Greece, Athens.
- Vasilakis, D., Poirazidis K., Eloriaga, J. *in preparation*. Range use, core areas and movements of Eurasian Black Vulture (*Aegypius monachus*) in Dadia National Park area and adjacent regions determined by radiotelemetry, in preparation.
- Χατζηχαραλάμπους Έλενα, Α. Δημαλέξης, Ε. Μπουρδάκης και Δ. Μπούσμπουρας. 2004: Τεύχος αναλυτικών προδιαγραφών των απαραίτητων εργασιών για την οριοθέτηση ΖΕΠ και των παραδοτέων τους. ΥΠΕΧΩΔΕ, Αθήνα και Ελληνικό Κέντρο Βιοτόπων – Υγροτόπων (ΕΚΒΥ), Θέρμη. 117 σελ. + i παράρτημα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

ANNEXES

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1: ΠΙΝΑΚΕΣ

Πίνακας Ι. Αξιολόγηση των ειδών χαρακτηρισμού και οριοθέτησης

Πίνακας I. Αξιολόγηση των ειδών χαρακτηρισμού και οριοθέτησης για την περιοχή «GR003 Δάσος Δαδιάς - Δερείου - Αισύμης»

Table I. Evaluation of selection and delimitation bird species occur in the IBA «GR003 Dadia-Dereio-Aisimi forest»

ΑΑ Πιν. I	Επιστημονική ονομασία	Καθεστώς παρουσίας στην περιοχή μελέτης				παγκοσ. απειλ. ειδ. (ζευγάρια)	1% ελάχ. αναπαραγ. πληθ. Ε.Ε (ζευγάρια)	1% flyway (άτομα)	1% ελάχ. διαχ. πληθ. Ε.Ε. 25 (άτομα)	1% ελάχ. αναπαραγ. πληθ. Ευρώπης (ζευγάρια)	1% flyway (άτομα)	1% ελάχ. διαχ. πληθ. Ευρώπης (άτομα)	20.000 άτ. υδροβία ή 10.000 ζ. Θαλασσοπ.	5.000 πελαργ 3.000 αρπακτ 3.000 γεραν 500.000 στρ.	5 σημ. περ γεωγ περ. >1% εθ. πλ ή >0,1 βιογ. πληθ	1% ελάχ. αναπ. πληθ. Ελλάδας (ζευγάρια)	1% ελάχ. διαχ. πληθ. Ελλάδας (άτομα)
		Res (p)	Br (p)	Win	Stage												
2	<i>Gavia arctica</i>						140	10.000	83				Y				1
4	<i>Tachybaptus ruficollis</i>									990	3.400	720	Y			15	
5	<i>Podiceps cristatus</i>									3.000	10.000	2.400	Y			8	
6	<i>Podiceps grisegena</i>									320	1.000	44	Y				
8	<i>Podiceps nigricollis</i>									530	2.800	700	Y			1	
9	<i>Calonectris diomedea</i>						2.600						Θ		50	50	
10	<i>Puffinus yelkouan</i>						120	950					Θ		13	40	
11	<i>Hydrobates pelagicus</i>						1.300	350					Θ		1	1	
13	<i>Phalacrocorax carbo</i>									3.100	1.450	4.200	Y			43	
14	<i>Phalacrocorax aristotelis</i>						460	300	30				Y		10	10	15
15	<i>Phalacrocorax pygmeus</i>					20	14	400	350				Y		13	13	345
16	<i>Pelecanus onocrotalus</i>						1	270	1				Y		1	1	1
17	<i>Pelecanus crispus</i>					10	5	30	9				Y		5	5	9
18	<i>Botaurus stellaris</i>						79	900					Y		1	1	
19	<i>Ixobrychus minutus</i>						94	2.200					Y		5	5	
20	<i>Nycticorax nycticorax</i>						230	1.200					Y		8	8	
21	<i>Ardeolla ralloides</i>						22	600					Y		4	4	
24	<i>Egretta garzetta</i>				P		390	580					Y		15	15	100
25	<i>Egretta alba</i>						25	470					Y		1	1	13
26	<i>Ardea cinerea</i>				P					2.100	2.200	860	Y			6	
27	<i>Ardea purpurea</i>						78	2.200					Y		1	1	
28	<i>Ciconia nigra</i>		4-6				42	250					Y	II	1	1	
29	<i>Ciconia ciconia</i>				P		1.000	4.000					Y	II	20	20	
30	<i>Plegadis falcinellus</i>						6	530					Y		2	2	
31	<i>Platalea leucorodia</i>						34	120					Y		2	2	1
32	<i>Phoenicopterus ruber</i>						410	2.900	660				Y				58
33	<i>Cygnus olor</i>									860	450	2.600	Y			1	
37	<i>Anser albifrons</i>									620	5300 / 250	11.000	Y				33
38	<i>Anser erythropus</i>					5		110	1				Y				1

ΑΑ Πιν. I	Επιστημονική ονομασία	Καθεστώς παρουσίας στην περιοχή μελέτης				παγκοσ. απειλ. ειδ. (ζευγάρια)	1% ελάχ. αναπαρ. πληθ. Ε.Ε (ζευγάρια)	1% flyway (άτομα)	1% ελάχ. διαχ. πληθ. Ε.Ε. 25 (άτομα)	1% ελάχ. αναπαρ. πληθ. Ευρώπης (ζευγάρια)	1% flyway (άτομα)	1% ελάχ. διαχ. πληθ. Ευρώπης (άτομα)	20.000 άτ. υδροβία ή 10.000 ζ. θαλασσοπ.	5.000 πελαργ 3.000 αρπακτ 3.000 γεραν 500.000 στρ.	5 σημ. περ γεωγ περ. >1% εθ. πλ ή >0,1 βιογ. πληθ	1% ελάχ. αναπ. πληθ. Ελλάδας (ζευγάρια)	1% ελάχ. διαχ. πληθ. Ελλάδας (άτομα)
		Res (p)	Br (p)	Win	Stage												
39	<i>Anser anser</i>								1.200	250/ 850	3.900	Y				1	
41	<i>Branta ruficollis</i>					60 ind		880	23			Y					23
42	<i>Tadorna ferruginea</i>						1	200	2			Y		1		1	2
43	<i>Tadorna tadorna</i>									420	750	1.800	Y			1	
44	<i>Anas penelope</i>									3.000	3.000	17.000	Y				500
45	<i>Anas strepera</i>									600	1.100	900	Y			1	
46	<i>Anas crecca</i>									9.200	10.600	7.300	Y				
47	<i>Anas platyrhynchos</i>									33.000	20.000	37.000	Y			1	
48	<i>Anas acuta</i>									3.200	10.000	1.200	Y				
49	<i>Anas querquedula</i>									3.900	20.000		Y			0	
51	<i>Anas clypeata</i>									1.700	4.500	2.000	Y				
53	<i>Netta rufina</i>									270	320	840	Y			0	
54	<i>Aythya ferina</i>									2.100	10.000	7.900	Y			0	
55	<i>Aythya nyroca</i>					20	9	530	2				Y		1	1	
56	<i>Aythya fuligula</i>									7.300	7.000	12.000	Y				
57	<i>Aythya marila</i>									1.800	1.500	1.200	Y				1
61	<i>Melanitta fusca</i>									850	10.000 / 15	1.400	Y				
62	<i>Bucephala clangula</i>									4.900	750	3.100	Y				
63	<i>Mergelus albellus</i>						13	350	110				Y				1
64	<i>Mergus serrator</i>									590	500	890	Y				3
65	<i>Mergus merganser</i>									470	1	1.500	Y			1	
66	<i>Oxyura leucocephala</i>					5	3	75	7				Y				3
67	<i>Pernis apivorus non br</i>		8-10							1.100					A	10	
69	<i>Milvus migrans</i>				P		300								A	1	1
71	<i>Haliaeetus albicilla</i>					5	15		35						A	1	1
72	<i>Gypaetus barbatus</i>				X		1								A	1	1
73	<i>Neophron percnopterus</i>		2-3				16								A	1	1
74	<i>Gyps fulvus</i>			P	P		180								A	2	2
75	<i>Aegyptius monachus</i>	C				5	14								A	1	1
76	<i>Circaetus gallicus</i>		8-10				54								A	3	3
77	<i>Circus aeruginosus</i>				P		290								A	1	1
78	<i>Circus cyaneus</i>				P		110								A		

ΑΑ Πιν. I	Επιστημονική ονομασία	Καθεστώς παρουσίας στην περιοχή μελέτης				παγκοσ. απειλ. ειδ. (ζευγάρια)	1% ελάχ. αναπαρ. πληθ. Ε.Ε (ζευγάρια)	1% flyway (άτομα)	1% ελάχ. διαχ. πληθ. Ε.Ε. 25 (άτομα)	1% ελάχ. αναπαρ. πληθ. Ευρώπης (ζευγάρια)	1% flyway (άτομα)	1% ελάχ. διαχ. πληθ. Ευρώπης (άτομα)	20.000 άτ. υδροβία ή 10.000 ζ. θαλασσοπ.	5.000 πελαργ 3.000 αρπακτ 3.000 γεραν 500.000 στρ.	5 σημ. περ γεωγ περ. >1% εθ. πλ ή >0,1 βιογ. πληθ	1% ελάχ. αναπ. πληθ. Ελλάδας (ζευγάρια)	1% ελάχ. διαχ. πληθ. Ελλάδας (άτομα)
		Res (p)	Br (p)	Win	Stage												
79	<i>Circus macrourus</i>				P	5								A			
80	<i>Circus pygargus</i>				P		94							A	1	1	
83	<i>Accipiter brevipes non br</i>		P				10							A		10	
84	<i>Buteo buteo</i>		C						7.100					A		30	
85	<i>Buteo rufinus</i>				P		2							A	2	2	
87	<i>Aquila pomarina</i>		4-6				70							A	1	1	
88	<i>Aquila clanga</i>				P	2	1							A			
89	<i>Aquila nipalensis</i>								50					A			
90	<i>Aquila heliaca</i>				P	2	1							A	0	0	
91	<i>Aquila chrysaetos</i>	4-5					41							A	1	1	
92	<i>Hieraaetus pennatus</i>		3-6				27							A	1	1	
93	<i>Hieraaetus fasciatus</i>				P		9							A	1	1	
94	<i>Pandion haliaetus</i>				P		53							A			
95	<i>Falco naumanni</i>				P	20	180							A	20	20	
97	<i>Falco vespertinus</i>				P		9							A			
98	<i>Falco columbarius</i>				P		76							A			1
100	<i>Falco eleonora</i>				P		58							A	6	45	
101	<i>Falco biarmicus</i>						1							A	1	1	
102	<i>Falco cherrug</i>						2							A			
103	<i>Falco peregrinus</i>	P					74							A	2	2	
105	<i>Bonasa bonasia</i>						4.700								1	1	
107	<i>Tetrao urogallus</i>						3.000								2	2	
113	<i>Coturnix coturnix</i>								28.000							20	
116	<i>Porzana porzana</i>						84	10.000					Y		0	0	
117	<i>Porzana parva</i>						170	10.000					Y		1	1	
119	<i>Crex crex</i>					20	1.100						Y				
122	<i>Fulica atra</i>								13.000	20.000	25.000		Y			20	
127	<i>Otis tarda</i>					30 ind	25.000 ind										1
128	<i>Haematopus ostralegus</i>								3.000	10.200	8.400		Y			1	
129	<i>Himantopus himantopus</i>						200	340					Y		10	10	
130	<i>Recurvirostra avosetta</i>						300	470	410				Y		3	3	20
131	<i>Burhinus oedicnemus</i>						390	380					Y		3	3	

ΑΑ Πιν. I	Επιστημονική ονομασία	Καθεστώς παρουσίας στην περιοχή μελέτης				παγκοσ. απειλ. ειδ. (ζευγάρια)	1% ελάχ. αναπαραγ. πληθ. Ε.Ε (ζευγάρια)	1% flyway (άτομα)	1% ελάχ. διαχ. πληθ. Ε.Ε. 25 (άτομα)	1% ελάχ. αναπαραγ. πληθ. Ευρώπης (ζευγάρια)	1% flyway (άτομα)	1% ελάχ. διαχ. πληθ. Ευρώπης (άτομα)	20.000 άτ. υδροβία ή 10.000 ζ. Θαλασσοστ.	5.000 πελαργ 3.000 αρπακτ 3.000 γεραν 500.000 στρ.	5 σημ. περ γεωγ περ. >1% εθ. πλ ή >0,1 βιογ. πληθ	1% ελάχ. αναπ. πληθ. Ελλάδας (ζευγάρια)	1% ελάχ. διαχ. πληθ. Ελλάδας (άτομα)
		Res (p)	Br (p)	Win	Stage												
133	<i>Glareola pratincola</i>						55	240					Y		5	5	
135	<i>Charadrius dubius</i>		10-15							1.100	2.400		Y			30	
136	<i>Charadrius hiaticula</i>									1.200	730	620	Y				1
137	<i>Charadrius alexandrinus</i>						110	410					Y		10	10	17
138	<i>Charadrius leschenaultii</i>									10			Y				
142	<i>Pluvialis apricaria</i>						1.300	8.000	8.200				Y				5
143	<i>Pluvialis squatarola</i>									21	2.500	1.200	Y				5
144	<i>Hoplopterus spinosus</i>						1	1.000					Y		1	1	
147	<i>Vanellus vanellus</i>									17.000	20.000	28.000	Y			1	
148	<i>Calidris canutus</i>									150	3.400	4.700	Y				1
149	<i>Calidris alba</i>									250	1400 / 1.200	470	Y				
150	<i>Calidris minuta</i>									460	2.000	91	Y				8
151	<i>Calidris temminckii</i>									850	600	1	Y				
154	<i>Calidris ferruginea</i>										7.400	1	Y				
156	<i>Calidris alpina</i>									3.000	13.300	13.000	Y				
157	<i>Limicola falcinellus</i>									92	630		Y				
158	<i>Philomachus pugnax</i>						510						Y				1
159	<i>Lymnocyrtus minimus</i>									180		120	Y				1
160	<i>Gallinago gallinago</i>									9.300	20.000	3.100	Y				
163	<i>Scolopax rusticola</i>			P	P					18.000	20.000	4.900	Y			0	
164	<i>Limosa limosa</i>									990	1.300	640	Y				
165	<i>Limosa lapponica</i>						1	1.200	1.200				Y				1
166	<i>Numenius phaeopus</i>									1.600	2.300		Y				
167	<i>Numenius tenuirostris</i>						0			1			Y				
168	<i>Numenius arquata</i>									2.200	42.000	4.200	Y				
169	<i>Tringa erythropus</i>									190	1.000	14	Y				1
170	<i>Tringa totanus</i>									2.800	3.400	1.800	Y			4	
171	<i>Tringa stagnatilis</i>									120	370		Y				
172	<i>Tringa nebularia</i>									750	3.100	26	Y				1
174	<i>Tringa ochropus</i>									3.300	14.500	37	Y				5
175	<i>Tringa glareola</i>						2.500	20.000					Y				
177	<i>Actitis hypoleucos</i>									7.200		16	Y			1	

ΑΑ Πιν. I	Επιστημονική ονομασία	Καθεστώς παρουσίας στην περιοχή μελέτης				παγκοσ. απειλ. ειδ. (ζευγάρια)	1% ελάχ. αναπαρ. πληθ. Ε.Ε (ζευγάρια)	1% flyway (άτομα)	1% ελάχ. διαχ. πληθ. Ε.Ε. 25 (άτομα)	1% ελάχ. αναπαρ. πληθ. Ευρώπης (ζευγάρια)	1% flyway (άτομα)	1% ελάχ. διαχ. πληθ. Ευρώπης (άτομα)	20.000 άτ. υδροβία ή 10.000 ζ. θαλασσοπ.	5.000 πελαργ 3.000 αρπακτ 3.000 γεραν 500.000 στρ.	5 σημ. περ γεωγ περ. >1% εθ. πλ ή >0,1 βιογ. πληθ	1% ελάχ. αναπ. πληθ. Ελλάδας (ζευγάρια)	1% ελάχ. διαχ. πληθ. Ελλάδας (άτομα)
		Res (p)	Br (p)	Win	Stage												
179	<i>Arenaria interpres</i>									340	1.000	800	Y				1
187	<i>Larus melanocephalus</i>						75	8.400					Y		10	10	10
189	<i>Larus minutus</i>						120	1.000					Y				1
190	<i>Larus ridibundus</i>									23.000	15.000	32.000	Y				
191	<i>Larus genei</i>						55	1.800					Y		1	1	17
192	<i>Larus audouinii</i>					20	180	580					Y		8	8	2
193	<i>Larus canus</i>									5.900	10.000	9.100	Y				
194	<i>Larus fuscus</i>									3.000	1.900	1.300	Y				1
200	<i>Gelochelidon nilotica</i>						38	270					Y		1	1	
201	<i>Sterna caspia</i>						15	65					Y				
203	<i>Sterna sadvicensis</i>						550	590					Y		1	1	10
204	<i>Sterna hirundo</i>						2.360	1.900					Y		10	10	
207	<i>Sterna albifrons</i>						170	960					Y		10	10	
208	<i>Chlidonias hybridus</i>						79	1.000					Y		3	3	
209	<i>Chlidonias niger</i>						130	4.000					Y		1	1	
210	<i>Chlidonias leucopterus</i>									740	20.000		Y				
214	<i>Columba oenas</i>		P							4.800						10	
215	<i>Columba palumbus</i>		P							90.000						50	
217	<i>Streptopelia turtur</i>		P		P					35.000						100	
220	<i>Clamator glandarius</i>				P					580						1	
223	<i>Otus scops</i>		P							2.100						50	
224	<i>Bubo bubo</i>	P					91								2	2	
229	<i>Asio flammeus</i>						52								0	0	
231	<i>Caprimulgus europaeus</i>		P				1.900								100	100	
232	<i>Apus apus</i>		P							69.000						500	
234	<i>Apus melba</i>		P							1.400						10	
237	<i>Alcedo atthis</i>	P					390								1	1	
240	<i>Merops apiaster</i>		P							4.800						20	
241	<i>Coracias garrulus</i>		P				48								2	2	
243	<i>Jynx torquilla</i>		P							5.800						1	
244	<i>Picus canus</i>	P					350								1	1	
246	<i>Dryocopus martius</i>	P					1.300								10	10	

ΑΑ Πιν. I	Επιστημονική ονομασία	Καθεστώς παρουσίας στην περιοχή μελέτης				παγκοσ. απειλ. ειδ. (ζευγάρια)	1% ελάχ. αναπαρ. πληθ. Ε.Ε (ζευγάρια)	1% flyway (άτομα)	1% ελάχ. διαχ. πληθ. Ε.Ε. 25 (άτομα)	1% ελάχ. αναπαρ. πληθ. Ευρώπης (ζευγάρια)	1% flyway (άτομα)	1% ελάχ. διαχ. πληθ. Ευρώπης (άτομα)	20.000 άτ. υδροβία ή 10.000 ζ. θαλασσοπ.	5.000 πελαργ 3.000 αρπακτ 3.000 γεραν 500.000 στρ.	5 σημ. περ γεωγ περ. >1% εθ. πλ ή >0,1 βιογ. πληθ	1% ελάχ. αναπ. πληθ. Ελλάδας (ζευγάρια)	1% ελάχ. διαχ. πληθ. Ελλάδας (άτομα)
		Res (p)	Br (p)	Win	Stage												
248	<i>Dendrocopos syriacus</i>	P					300								100	100	
249	<i>Dendrocopos medius</i>	P					780								100	100	
250	<i>Dendrocopos leucotos</i>	P					77								5	5	
252	<i>Picoides tridactylus</i>						260								1	1	
254	<i>Melanocorypha calandra</i>						10.000						Σ		30	30	
258	<i>Calandrella brachydactyla</i>						22.000						Σ		200	200	
260	<i>Lullula arborea</i>	P					8.600						Σ		50	50	
261	<i>Alauda arvensis</i>									400.000			Σ			20	
263	<i>Riparia riparia</i>									54.000			Σ			100	
265	<i>Hirundo rustica</i>		P							160.000			Σ			500	
267	<i>Delichon urbica</i>		P							99.000			Σ			500	
269	<i>Anthus campestris</i>		P				46.000						Σ	50		50	
274	<i>Motacilla flava</i>		P		P					79.000			Σ			100	
290	<i>Phoenicurus phoenicurus</i>		P		P					68.000			Σ			20	
294	<i>Oenanthe isabellina</i>									21.000			Σ			1	
297	<i>Oenanthe hispanica</i>		P							14.000			Σ			500	
302	<i>Monticola saxatilis</i>									1.000			Σ			100	
305	<i>Turdus torquatus</i>				P					3.100			Σ			1	
317	<i>Acrocephalus melanopogon</i>						130						Σ	1		1	
324	<i>Hippolais pallida</i>		P							33.000			Σ			500	
326	<i>Hippolais olivetorum</i>		P				30						Σ	11		30	
334	<i>Sylvia rueppelli</i>						30						Σ	30		30	
335	<i>Sylvia hortensis</i>		P							1.700			Σ			50	
336	<i>Sylvia nisoria</i>		P				820						Σ	1		1	
351	<i>Muscicapa striata</i>		P		P					140.000			Σ			100	
352	<i>Ficedula parva</i>				P		1.200						Σ	1		1	
353	<i>Ficedula semitorquata</i>		P				10						Σ	10		10	
354	<i>Ficedula albicollis</i>				P		1.500						Σ				
365	<i>Sitta krueperi</i>						1						Σ	1		1	
372	<i>Oriolus oriolus</i>		P		P					34.000			Σ			200	
374	<i>Lanius collurio</i>		P				15.000						Σ	100		100	
375	<i>Lanius minor</i>						65						Σ	20		20	

ΑΑ Πιν. I	Επιστημονική ονομασία	Καθεστώς παρουσίας στην περιοχή μελέτης				παγκοσ. απειλ. ειδ. (ζευγάρια)	1% ελάχ. αναπαραγ. πληθ. Ε.Ε (ζευγάρια)	1% flyway (άτομα)	1% ελάχ. διαχ. πληθ. Ε.Ε. 25 (άτομα)	1% ελάχ. αναπαραγ. πληθ. Ευρώπης (ζευγάρια)	1% flyway (άτομα)	1% ελάχ. διαχ. πληθ. Ευρώπης (άτομα)	20.000 άτ. υδροβία ή 10.000 ζ. Θαλασσοπ.	5.000 πελαργ 3.000 αρπακτ 3.000 γεραν 500.000 στρ.	5 σημ. περ γεωγ περ. >1% εθ. πλ ή >0,1 βιογ. πληθ	1% ελάχ. αναπ. πληθ. Ελλάδας (ζευγάρια)	1% ελάχ. διαχ. πληθ. Ελλάδας (άτομα)
		Res (p)	Br (p)	Win	Stage												
376	<i>Lanius excubitor</i>								2.500				Σ				
377	<i>Lanius senator</i>		P						4.800				Σ			100	
378	<i>Lanius nubicus</i>						45						Σ	5		5	
383	<i>Pyrrhocorax pyrrhocorax</i>						150						Σ	11		11	
392	<i>Passer hispaniolensis</i>								28.000				Σ			2.000	
414	<i>Emberiza cineracea</i>					10	1						Σ	1		1	
415	<i>Emberiza hortulana</i>		P				4.300						Σ	200		200	
416	<i>Emberiza caesia</i>		P				130						Σ	50		50	
421	<i>Emberiza melanocephala</i>		P		P				28.000				Σ			300	

Υπόμνημα (Explanations):

Ειδικότερες επεξηγήσεις σχετικά με τα πληθυσμιακά όρια και τα κριτήρια που αναφέρονται στον πίνακα, υπάρχουν στις Προδιαγραφές οριοθέτησης Ζωνών Ειδικής Προστασίας της Φάσης Β του έργου (βλ. Δημαλέξης Α., Ε. Μπουρδάκης και Έλενα Χατζηχαλαράμπους 2004).

ΑΑ Πιν.Ι: Αύξων αριθμός του Πίνακα Ι. «Κατάλογος των ειδών που απαντούν στην Ελλάδα, καθεστώς παρουσίας τους και κατηγοριοποίηση με βάση την Οδηγία των πτηνών», σύμφωνα με τις Προδιαγραφές οριοθέτησης Ζωνών Ειδικής Προστασίας της Φάσης Β του έργου (βλ. Δημαλέξης Α., Ε. Μπουρδάκης και Έλενα Χατζηχαλαράμπους 2004).

Επιστημονική ονομασία (Scientific name): Με έντονα στοιχεία (Bold) φαίνονται τα είδη που χρησιμοποιούνται για το χαρακτηρισμό ΖΕΠ ενώ με κανονικά στοιχεία φαίνονται τα είδη οριοθέτησης (Selection species are indicated in bold – Delimitation species are indicated in normal).

Καθεστώς παρουσίας στην περιοχή μελέτης: Όπως αναφέρονται στο Τυποποιημένο Δελτίο Δεδομένων (βλέπε European Commission 1995 Standard Data Form)

Res: βρίσκεται στον τόπο καθ' όλη τη διάρκεια του έτους

Win: το είδος χρησιμοποιεί τον τόπο κατά τη διάρκεια του χειμώνα

Br: χρησιμοποιεί τον τόπο για να φωλιάζει και να ανατρέφει τους νεοσσούς

Stage: τόπος που χρησιμοποιείται στη μετανάστευση ή για την πτερόρροια εκτός των περιοχών αναπαραγωγής

Κριτήριο 4: **Υ:** είδος που περιλαμβάνεται στα μεταναστευτικά υδροβία είδη (migratory water birds)

Θ: είδος που περιλαμβάνεται στα αποδημητικά θαλασσοπούλια (migratory sea birds)

Κριτήριο 5: **Π:** Πελαργοί (Ciconiidae), **Α:** Αρπακτικά (Accipitridae), **Γ:** Γερανοί (Gruidae), **Σ:** Στρουθιόμορφα (Passeriformes) Κατά τον υπολογισμό του πληθυσμού λαμβάνονται υπόψη όλα τα είδη των μεταναστευτικών στρουθιόμορφων.

Τα σκιασμένα κελιά δείχνουν το κριτήριο που πληροί κάθε είδος (Highlighted cells indicate the criteria fulfilled by a single species).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 2. ΧΑΡΤΕΣ ΟΠΤΙΚΟΥ ΔΙΣΚΟΥ (CD-ROM)

(Ψηφιακά αρχεία εικόνας τύπου tiff)

X2 έως X8. Χάρτες κρίσιμων ενδιαιτημάτων ειδών χαρακτηρισμού και οριοθέτησης
(1:50.000)

X9. Χάρτης προτεινόμενης οριοθέτησης (1:50.000)